

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Bistrița-Năsăud
Biroul de soluționare a contestațiilor**

Str. 1 Decembrie nr. 6-8
Bistrița, Bistrița-Năsăud
Tel. direct : +0263 212 039
Secretariat : +0263 210 661 int. 503 , 510
Fax : +0263 216 880
E-mail : contestații@dgfp-bn.ro

DOSAR NR. 31/2009

DECIZIA NR. 26/29.04.2009

privind soluționarea contestației depusă de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în Y, Str., BL....., SC., ET., AP. .., înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 5235/24.03.2009.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată prin adresa nr. 556/20.03.2009 de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud, în legătură cu contestația depusă de **S.C. X S.R.L.** din Y.

Contestația vizează măsurile stabilite de organele Activității de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud prin Decizia de impunere nr. 31/30.01.2009 (filele 24 la 26), act emis în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 133/31.01.2009 (filele 2 la 11) și are ca obiect suma totală de ... lei, reprezentând diferență suplimentară stabilită la taxa pe valoarea adăugată (... lei) cu majorări de întârziere aferente (... lei) și impozit pe profit (... lei) cu majorări de întârziere aferente (..... lei).

Constatăm că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205, 207 și 209 din Codul de procedură fiscală® și, pe cale de consecință, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunțe asupra contestației.

Prin scrisoarea nr. 5235/08.04.2009 (fila 95) s-a solicitat petentei completarea documentației din dosar în ceea ce privește motivarea contestației formulate, cele solicitate fiind anexate la filele 98 la 108 și înregistrate la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 7126/24.04.2009.

Prin scrisoarea cu același număr din data de 30.03.2009 (fila 44) s-a solicitat Activității de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud transmiterea în xerocopie a anexelor întocmite la Raportul de inspecție fiscală nr. 133/31.01.2009, cele solicitate fiind înaintate cu adresa nr. 647/03.04.2009 și înregistrate la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 6173/07.04.2009 (filele 47 la 94).

Având în vedere faptul că în cauza supusă soluționării au fost sesizate organele de urmărire penală (adresa Gărzii Financiare Bistrița nr. 502605/07.06.2008), prin scrisoarea nr. 5235/01.04.2009 (fila 45) s-a solicitat Parchetului de pe lângă Judecătoria Năsăud să comunice dacă în cauză a fost începută urmărirea penală pentru faptele sesizate. Răspunsul la cele solicitate a fost înregistrat la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 6721/15.04.2009 (fila 97).

În cauză s-a întocmit referatul de verificare a contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

I. Inspecția fiscală parțială, finalizată prin **Raportul de inspecție fiscală nr. 133/31.01.2009** (filele 2 la 11 și anexele acestuia de la filele 57 la 93), a fost efectuată ca urmare a solicitării Gărzii Financiare – Secția Bistrița-Năsăud (adresa nr. 502607/07.06.2008 prin care s-a transmis Procesul verbal de constatare nr. 502522/BN/03.06.2008 filele 89 la 93), în scopul stabilirii în întregime a obligațiilor fiscale datorate de societate pe perioada 01.01.2007 la 31.01.2008, constând în impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată. Menționăm că prejudiciul adus bugetului a fost **estimat de comisarii Garzii Financiare la suma de ... lei (... lei impozit pe profit și ... lei taxă pe valoarea adăugată).**

De precizat faptul că verificarea Gărzii Financiare-Secția Bistrița-Năsăud, concretizată prin procesul verbal nr. 502522/03.06.2008 și anexele (filele 86 la 92), scoate în evidență următoarele:

La data de 03.06.2008, urmare **controlului operativ și inopinat efectuat în 01.04.2008** la sediul social al S.C. X S.R.L. , s-a constatat înregistrarea în evidența contabilă, respectiv în jurnalele de cumpărări din lunile ianuarie, iunie și decembrie 2007, a 3 (trei) facturi fiscale (nr. 5394916/16.01.2007, nr. 5397924/30.06.2007 și 5397930/31.12.2007) emise de S.C. Z S.R.L. , având ca obiect consemnat în prima factură **“consultanță 05.2006-01.2007”**, iar pe celelalte două facturi **“consultanță conform contract”**, în valoare totală de lei din care, taxa pe valoarea adăugată suma de lei. Conform constatărilor organelor Gărzii Financiare rezultă că cele trei facturi (filele 49 la 51) nu mai conțin alte informații sau explicații cu privire la serviciile de **“consultanță”** prestate de emitentul facturii, și nici anexe, situații de lucrări, sau alte documente care să dovedească necesitatea și realitatea acestor servicii.

Organele operative au concluzionat că tranzacțiile comerciale reflectate în cele trei facturi fiscale au fost nereale, având drept consecință deducerea nelegală a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, iar prin înregistrarea cheltuielilor cu serviciile de consultanță în sumă totală de lei a fost denaturat profitul impozabil cu consecința diminuării impozitului pe profit aferent în sumă de lei. În opinia organelor de control, singurul motiv al înregistrării în evidența contabilă a celor 3 facturi a fost sustragerea de la plata obligațiilor fiscale către bugetul statului sau **“măcar”** amânarea plății acestora pentru un timp.

Pentru aspectele constatate și consemnate în actul Gărzii Financiare prin scrisoarea nr. 502605/BN/07.06.2008 a fost sesizat Parchetul de pe lângă Judecătoria Năsăud (filele 36 la 37).

În susținerea constatărilor efectuate, organele Gărzii Financiare au invocat prevederile art. 21 alin. (4) lit. f) și m), art. 126, 128, 129, 145, 146 și 155 din Codul Fiscal și cele ale art. 6 și 10 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991®, fără a detalia în concret în ce constau încălcările normelor juridice învederate.

În vederea definitivării obligațiilor față de buget, prin scrisoarea nr. 502607/07.06.2008 a Gărzii Financiare (fila 93) se solicită Direcției Generale a Finanțelor Publice efectuarea unei inspecții fiscale și emiterea actelor de impunere pentru prejudiciul ce se va constata.

Verificarea solicitată de organele Gărzii Financiare s-a finalizat prin **Raportul de inspecție fiscală nr. 133/31.01.2009** (filele 2 la 11), inclusiv anexele (filele 57 la 92) și **Decizia de impunere nr. 31/30.01.2009** (filele 24 la 26), documente în baza cărora s-a stabilit un prejudiciu adus bugetului de stat însumând lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de 10.482 lei și impozit pe profit în sumă de ... lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de lei, diferențe care, de altfel, fac și obiectul contestației.

Potrivit celor consemnate în Raportul de inspecție fiscală **nr. 133/31.01.2009** rezultă că organele de inspecție fiscală a preluat în totalitate, constatările organelor Gărzii Financiare, reținându-se că pentru perioada 01.01.2007 la 31.01.2008 s-au regăsit înregistrate în evidența contabilă a S.C. X S.R.L. facturile fiscale nr. 5394916/16.01.2007, nr. 5397924/30.06.2007 și 5397930/31.12.2007 (filele 48 la 51) emise de S.C. Z S.R.L. în valoare totală de ... lei din care **taxa pe valoarea adăugată suma de lei**. Se reține, în plus, constatarea potrivit căreia factura fiscală nr. 5397930/31.12.2007 (fila 49), în valoare de lei cu **taxa pe valoarea adăugată de lei**, a fost stornată prin factura nr. 5397931/31.12.2007 (fila 48), cu aceleași valori, operațiune înregistrată în contabilitatea contestatoarei doar în luna ianuarie 2008 (registrul jurnal fila 15), astfel că suma **taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor de consultanță este de ... lei și nu de lei** cum greșit au reținut organele Gărzii Financiare.

Se mai reține că societatea verificată nu deține alte documente sau mijloace de probă cu privire la necesitatea și realitatea înregistrării în contabilitate a serviciilor de consultanță în valoare de ... lei, în afară de contractul de consultanță încheiat cu S.C. Z S.R.L. , dar că din acest document nu rezultă prețul și valoarea prestațiilor de această natură.

În opinia organelor fiscale, faptul generator al taxei pe valoarea adăugată ia naștere la data emiterii unor situații de lucrări sau, după caz, la data când acestea sunt acceptate de beneficiar. Față de aceste constatări organele fiscale consideră că în conținutul facturilor arătate anterior nu au fost cuprinse tranzacții comerciale reale și drept urmare nu poate fi admis dreptul de deducere a **taxei pe valoarea adăugată cuprinsă în acestea, în sumă de lei**.

În ceea ce privește **impozitul pe profit**, perioada verificată a fost de la 01.01.2007 la 31.12.2007, perioadă pentru care organele fiscale, pe baza constatărilor consemnate detaliat în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, rețin că valoarea cheltuielilor de consultanță managerială înregistrate în contabilitatea S.C. X S.R.L. (contul 628 “Alte cheltuieli cu serviciile executate la terți”) pe baza celor trei facturi fiscale menționate mai sus, se cifrează la suma de lei. Această sumă s-a stabilit, așa cum s-a consemnat în Raportul de inspecție fiscală, luându-se în calcul și factura nr. 5397930/31.12.2007, deși cheltuielile aferente acesteia au fost stornate pe baza facturii nr. 5397931/31.12.2007.

În opinia organelor fiscale aceste cheltuieli nu au fost probate cu documente justificative privind realitatea și necesitatea lor, considerându-le ca nefiind aferente veniturilor realizate și nici “*benefice pentru societate*”. Așa fiind, organele de control au considerat aceste cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil,

constatări în urma cărora s-a determinat suplimentar impozitul pe profit aferent în sumă de lei.

Pentru diferențele suplimentare stabilite, (taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorările de întârziere aferente de ... lei și impozitul pe profit în sumă de lei cu majorările de întârziere aferente) a fost emisă Decizia de impunere nr. **31/30.01.2009** (filele 24 la 26).

În susținerea constatărilor și măsurilor dispuse organele fiscale au invocat prevederile art. 21 alin. (4) lit. f) și m), art. 134¹ alin. (4) și art. 145 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal precum și cele ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991@cu modificările și completările ulterioare.

II. Prin contestația formulată (filele 28 la 35) și completările ulterioare (filele 98 la 108), S.C. X S.R.L. atacă Decizia de impunere nr. **31/30.01.2009** (filele 24 la 26) solicitând anularea în totalitate a acesteia ca nelegală și netemeinică și pe cale de consecință a obligațiilor suplimentare stabilite în sumă totală de lei în componența și cuantumul arătate mai sus.

În legătură cu **taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente** determinate suplimentar la control, petenta contestă aceste obligații susținând că organele fiscale au făcut confuzii grave în ceea ce privește operațiunile ce se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, ignorând prevederile legale cu privire la exercitarea dreptului de deducere, în susținerea acestor afirmații fiind invocate prevederile art. 128 alin. (1), art. 129 alin. (1), art. 134 alin. (2), art. 134¹ alin. (1) și (4), art. 134² alin. (1), art. 137 alin. (1) și art. 145 alin. (1) și (2) din Codul Fiscal.

Pe baza acestor norme, petenta susține că operațiunile taxabile reprezintă livrările de bunuri și prestările de servicii și nicidecum veniturile realizate ori cheltuielile efectuate așa cum lasă să se înțeleagă inspecția fiscală.

Făcând referire la baza de impunere se susține că, contrapartida obținută de furnizor ori prestator de la cumpărător sau beneficiar este ceea ce aceștia sunt îndreptățiți să primească în schimb de la cumpărător sau beneficiar (indiferent că primește bani, bunuri sau drepturi de creanță) pentru bunurile livrate sau serviciile prestate.

Cu privire la exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată și exercitarea dreptului de deducere de către cumpărător sau beneficiar se arată că pot fi aplicate reguli la care există derogări stabilite prin actele normative invocate. Dreptul de deducere poate fi exercitat de cumpărător sau beneficiar pe baza unei facturi emisă anterior prestării serviciilor. Se motivează că în speță serviciile de consultanță managerială nu numai că au fost efectuate de prestator dar au și fost achitate de contestatoare prin viramente bancare chiar în lipsa unor situații de lucrări scrise.

Față de aceste motivații se susține netemeinicia și nelegalitatea deciziei de impunere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și a majorărilor de întârziere în sumă de lei.

Referitor la impozitul pe profit se contestă temeinicia constatărilor făcute de inspecția fiscală care au dus la modificarea bazei de impunere pentru calculul impozitului pe profit.

Se susține că în mod eronat a fost **majorată baza de impunere cu suma de lei**, reprezentând valoarea fără T.V.A. înscrisă în factura fiscală nr.

5397930/31.12.2007 și apoi stornată prin factura fiscală nr. 5397931/31.12.2007, sumă care, în opinia organului fiscal, prin operațiunea de stornare nu a dus la diminuarea cheltuielilor evidențiate în contul 628 “Alte cheltuieli cu serviciile executate la terți”. În realitate suma în cauză atât la înregistrarea în contabilitate a facturii inițiale cât și a celei de stornare a fost cuprinsă în contul 409 “Furnizori-debitori”. Față de aceste date se arată cu nu a fost justificată modificarea bazei de impunere și implicit stabilirea suplimentară a **impozitului pe profit aferent, în sumă de lei și a majorărilor de întârziere de lei.**

Cu privire la **baza de impunere suplimentară de lei** (diferența dintre suma de lei menționată în actul de impunere și lei), ce reprezintă cheltuieli cu prestările de servicii de consultanță managerială înscrisă în celelalte două facturi, petenta susține legalitatea deducerii acestora la calculul profitului impozabil. Se arată că la baza înregistrării acestora în evidența contabilă a stat în primul rând contractul de consultanță încheiat la data de 01.02.2004 al cărui obiect a fost asigurarea de consultanță în domeniul desfacerii produselor pe piață (găsirea pieței de desfacere, negocierea ofertelor cu beneficiarii), așa cum se prezintă în anexa la contractul încheiat între părți (fila 81).

Se precizează că, de altfel, organele fiscale nu au negat realitatea serviciilor, ci au apreciat că acestea nu au fost benefice pentru societate, având impact fiscal negativ și drept urmare nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, fiind înregistrate în contabilitate fără document justificativ care să probeze necesitatea și realitatea înregistrării operațiunilor în scopul activităților desfășurate. Aceste constatări, în opinia contestatoarei, sunt în contradicție cu prevederile art. 21 alin. (4) literele f) și m) din Codul Fiscal motivat de faptul că înregistrarea în contabilitate a cheltuielilor s-a făcut baza facturilor fiscale legal întocmite, provenite de la un prestator real, dovada realității acestor cheltuieli fiind însăși contractul încheiat între părți iar serviciile prevăzute au fost derulate efectiv cu beneficiarii menționați în anexa contractului fiind benefice pentru societate, pe perioada 2004-2007 societatea realizând profit.

Față de aceste considerente petenta susține nelegalitatea și netemeinicia stabilirii diferenței suplimentare în sumă de lei impozit pe profit și a majorărilor de întârziere de lei.

III. Examinând cauza, prin prisma motivelor invocate de contestatoare, a probelor de la dosar și a actelor normative aplicabile speței, se rețin următoarele:

Față de starea de fapt descrisă și ținând seama de documentele transmise la dosarul cauzei de Activitatea de Inspecție Fiscală Bistrița-Năsăud și de petentă (filele 47 la 94 și 98 la 109), urmează a se stabili dacă organele de inspecție fiscală au aplicat corect prevederile legale cu privire la stabilirea diferențelor suplimentare la taxa pe valoarea adăugată și impozit pe profit așa cum au fost ele consemnate mai sus.

Sintetizând, organul de soluționare a contestației, urmează să răspundă la capetele de cerere formulate de contestatoare, după cum urmează:

1) Legalitatea stabilirii diferențelor suplimentare de **taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei cu majorările de întârziere în sumă de lei și**

impozitul pe profit în sumă de lei cu majorările aferente de lei, diferențe determinate ca urmare neluării în considerare a tranzacțiilor comerciale cuprinse în facturile fiscale nr. 5394916/16.01.2007 și nr. 5397924/30.06.2007.

2) Corectitudinea aplicării normelor legale cu privire la operațiunile referitoare la **impozitului pe profit în sumă de lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de lei** aferente cheltuielilor de consultanță managerială înregistrate în contabilitatea petentei pe baza facturii fiscale nr. 5397930/31.12.2007 care a fost stornată în aceeași zi cu factura nr. 5397931/31.12.2007.

Cu privire la **primul capăt de cerere** menționăm că pentru aspectele constatate, legate de tranzacțiile reflectate în facturile nr. 5397916/16.01.2007 și nr. 5397924/30.06.2007, Garda Financiară a sesizat organele de urmărire penală competente (adresa nr. 502605/BN/07.06.2008 - filele 36 la 37).

În speță urmează a se analiza dacă sunt incidente dispozițiile art. 214 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală®, conform căroră, "*Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organul în drept cu privire la existența indiciilor savârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă".

În raport de probatoriul dosarului, a consecințelor fiscale rezultate din tranzacțiile bilaterale reflectate în facturile care au generat litigiul fiscal, precum și a normelor legale în vigoare, organul de soluționare apreciază că în cauză nu se impune suspendarea rezolvării contestației și în consecință cererea petentei urmează a fi analizată pe fond.

În fapt, așa cum s-a arătat, organele de control, pornind de la premisa că cele două facturi reflectă operațiuni ireale, pe de o parte, iar pe de altă parte, că serviciile decontate pe baza acestor documente nu au fost "*benefice pentru societate*", au anulat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă, concomitent cu aprecierea contravalorii facturilor ca fiind cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil cu implicații directe asupra impozitului pe profit datorat.

Raporturile juridice de drept material fiscal s-au format ca urmare a unor tranzacții comerciale bilaterale perfectate și derulate între S.C. Z S.R.L. în calitate de prestator și S.C. X S.R.L. în calitate de beneficiar, tranzacții care au avut la bază contractul de consultanță (filele 52 la 55), fiind reflectate concret în facturile 5397916/16.01.2007 și nr. 5397924/30.06.2007.

Așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală încheiat la 31.01.2009 (filele 2 la 11) precum și din Procsul verbal încheiat la 19.01.2009 privind verificarea efectuată la S.C. Z S.R.L. , vizând modul de operare a tranzacțiilor la furnizor (filele 65 la 66), cele două facturi au fost evidențiate în jurnalele de vânzări ale prestatorului, colectându-se taxa pe valoarea adăugată aferentă, iar veniturile din prestări au fost înregistrate în contabilitatea S.C. Z S.R.L. , fiind luate în calcul la determinarea profitului impozabil și a impozitului pe profit pentru perioada în care au fost emise facturile în cauză. Acest aspect însă nu a fost luat în considerare de către organele de control, relațiile dintre cele două firme fiind analizate, din punct de vedere a efectelor fiscale, unilateral.

În ipoteza în care cele două facturi fiscale reflectă, așa cum afirmă organele de control, operațiuni ireale, este evident că tratamentul fiscal aplicat beneficiarului trebuia extrapolat și la furnizorul prestațiilor. Cu alte cuvinte, dacă la beneficiarul serviciilor cele două facturi au fost apreciate ca nereale și în consecință excluse de la deducere atât pe linia taxei pe valoarea adăugată cât și a profitului impozabil, era nu numai legal ci și rațional ca, în mod corelativ, un astfel de tratament fiscal să fi fost aplicat și furnizorului de prestări. Or, cum în cazul analizat, organele de control au considerat că cele două facturi sunt valabile pentru prestator, recunoscându-i atât veniturile înscrise în acestea cât și taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă, este cât se poate de logic că, din punct de vedere al prestatorului, acestuia i-a fost confirmată implicit, realitatea tranzacțiilor comerciale. Așa fiind, dacă în contractul comercial bilateral, generator de raporturi de drept fiscal material, furnizorului (S.C. Z S.R.L.) i-au fost recunoscute facturile emise atât în ceea ce privește cuantumul lor cât și natura operațiunilor înscrise în ele, nu se poate admite ca aceleași documente și operațiuni să fie apreciate la beneficiar (S.C. X S.R.L.) ca ireale sau inexistente și, în consecință, tratate sub aspect fiscal într-un mod total diferit.

Măsura luată de organul de control avea într-adevăr justificare în ipoteza în care furnizorul era o firmă “*fantomă*” sau declarată inactivă și în numele căreia se emiteau aceste facturi. În cauză, suntem însă în prezența unor tranzacții comerciale încheiate și derulate între societăți înregistrate fiscal, active din punct de vedere economic.

Este adevărat că, în conformitate cu prevederile art. 6 din Codul de procedură fiscală, “*organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză*”.

În speță, așa cum s-a amintit anterior, raporturile juridice comerciale generatoare de drepturi și obligații fiscale au fost analizate incomplet, omițându-se să se constate și consemneze și efectele acestora la furnizor, efecte vizând atât faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată cât și a bazei de impunere a profitului.

Din această perspectivă, este evident că prejudiciul constatat de organele de control prin excluderea din analiză a obligațiilor bugetare constituite și înregistrate la furnizor, ca urmare a tranzacțiilor comerciale ce au generat litigiul fiscal, nu poate fi real.

De altfel, din punct de vedere al impozitului pe profit în asemenea situații, dreptul de apreciere al organului fiscal consacrat de art. 6 din Codul de procedură fiscală trebuie exercitat cu respectarea strictă a prevederilor art. 11 din Codul Fiscal. Potrivit alin. (1) din această normă rezultă că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al acesteia.

Potrivit alin. (2) din această normă, “*În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției*”.

În conformitate cu pct. 22 din Normele Metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, date în aplicarea art. 11 din Codul Fiscal, *“Nu se efectuează reconsiderarea evidențelor persoanelor afiliate atunci când tranzacțiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piață liberă, precum și în cazul tranzacțiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidențelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligațiilor fiscale ale persoanelor afiliate”*.

În raport cu normele legale precitate și ținând seama că cele două firme nu sunt afiliate, a fortiorii, este evident că în speța supusă analizei nu se putea face ajustarea veniturilor sau cheltuielilor și implicit a rezultatelor financiare, chiar dacă, ipotetic, valoarea tranzacției comerciale așa cum este înscrisă în cele două facturi, nu ar reflecta prețul de piață al serviciilor furnizate.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere, apreciem că și pe această linie măsura dispusă de organele de control este neîntemeiată, fiind luată cu încălcarea normelor legale.

Dacă faptul generator și condițiile legale necesare exigibilității taxei, astfel cum sunt reglementate la art. 134 și următoarele din Codul Fiscal, au avut loc la furnizor, este neîndoios că, potrivit art. 145 alin. (1) și (2) din Codul Fiscal coroborat cu art. 146 alin. (1) din același cod, dreptul de deducere a luat naștere la beneficiar.

În ceea ce privește cel de-al **doilea capăt ce cerere**, solicitarea petentei este justificată, fiind incorect aplicate de către organele de inspecție normele legale cu privire la operațiunile înregistrate în contabilitatea societății referitoare la **impozitului pe profit în sumă de lei și a majorărilor de întârziere aferente în sumă de lei. De altfel, organele fiscale prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației (fila 39), recunosc această eroare prin care a fost majorat impozitul pe profit cu suma de ... lei. Menționăm că această diferență este aferentă facturii nr. 5397930/31.12.2007 care, așa cum s-a arătat anterior, a fost stornată în aceeași zi, fără a avea în final nici o consecință fiscală.**

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul art. 216 alin. (1) din Codul de procedură fiscală se

DECIDE:

1. Admiterea ca întemeiată a contestației **S.C. X S.R.L.** cu sediul în Y, Str. ..., BL., SC., ET. ... AP., și pe cale de consecință anularea corespunzătoare a măsurilor din Decizia de impunere nr. 31/30.01.2009 (filele 24 la 26), act emis în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 133/31.01.2009 (filele 2 la 11) pentru suma totală de lei, reprezentând diferență suplimentară stabilită la taxa pe valoarea adăugată (... lei) cu majorări de întârziere aferente (... lei) și impozit pe profit (... lei) și majorări de întârziere aferente (... lei).

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean Bistrița-Năsăud, Secția de contencios administrativ.

DIRECTOR EXECUTIV
L.S. S.S. indescifrabil